

Panium – nummer seksten

Endens tid

Jeff Pippenger

2026-02-19

Daniel 11 begynder med at introducere Donald Trump som den sidste præsident for det sjette rige i Bibelens profeti. I Kyros' tredje regeringsår, hvor synet begyndte i kapitel 10, suppleres dette i det første vers af kapitel 11 med ordet „også“.

Også jeg stod i mederen Darius' første regeringsår frem for at styrke og støtte ham. Daniel 11,1.

Gabriel er omhyggelig med at gå tilbage til Darius og knytte ham til Kyros, idet han begynder sin fremstilling i kapitel elleve. Kapitel ti fortsætter som ét syn helt frem til det sidste vers i kapitel tolv, og det begynder i Kyros' tredje regeringsår.

I Perserkongen Kyros' tredje regeringsår blev et budskab åbenbaret for Daniel, som blev kaldt Belteshassar; og budskabet var sandt, men den fastsatte tid var lang; og han forstod budskabet og havde indsigt i synet. Daniel 10,1.

Darius udgør sammen med Kyros symbolet på medernes og persernes dobbelte nation og repræsenterer den dobbelte magt af republikanisme og protestantisme i De Forenede Stater; således repræsenterer de det dobbelte symbol på endetidens tid. Arons og Moses' fødsel markerede tidspunktet for afslutningen på Abrahams firehundredeårige profeti ved det gamle Israels begyndelse; således repræsenterede også Johannes Døberens og Kristi fødsel de to vejmærker for endetidens tid ved det gamle Israels afslutning. Jesus illustrerer altid enden ved begyndelsen.

Darius og Kyros repræsenterer sammen det vejmærke, der fremstilles som endetiden, da de halvfjerds års fangenskab i Babylon ophørte.

„Guds kirke på jorden var i sandhed i fangenskab i denne lange periode med ubønhørlig forfølgelse, ligesom Israels børn blev holdt fanget i Babylon under landflygtighedens tid.“ Profeter og Konger, 714.

Darius og Kyros er forbilleder på årene 1798 og 1799 og repræsenterer endetiden, da den parallelle fangenskab for det åndelige Israel i det åndelige Babylon ophørte. 1798 markerede enden på pavedømmets politiske system, fremstillet som et dyr, som Roms skøge red på.

Så bortførte han mig i ånden til ørkenen; og jeg så en kvinde sidde på et skarlagensrødt dyr, fuldt af bespottelige navne, som havde syv hoveder og ti horn. Åbenbaringen 17:3.

Napoleon gjorde ende på dyrets liv i 1798, og i 1799 døde kvinden, som red på dyret, i eksil. I 1989 var både Ronald Reagan og George Bush den ældre præsidenter, hvilket markerede endens tid i 1989. Darius og Kyros repræsenterer Reagan og Bush den ældre. Vers to siger:

Og nu vil jeg kundgøre dig sandheden. Se, endnu skal tre konger fremstå i Persien; og den fjerde skal være langt rigere end dem alle; og ved sin styrke gennem sine rigdomme skal han opægge alle imod Grækenlands rige. Daniel 11:2.

Vækkelse

Darius var Reagan, Kyros var Bush den større, og de tre, som fulgte efter Kyros, var Clinton, Bush den mindre, Obama Splitteren og den fjerde og »langt rigere« præsident, som opildnede Grækenlands globalister, var Trump. Ordet »opildne« betyder at vække. Da Trump bekendtgjorde sit kandidatur i 2015, blev globalisterne, som Joel identificerer som »hedninger«, vækket.

Lad hedningerne vækkes og drage op til Josafats dal; thi dér vil jeg sidde for at dømme alle hedningerne rundt omkring. Sæt seglen ind, thi høsten er moden; kom, stig ned; thi persen er fuld, karrene flyder over; thi deres ondskab er stor. Skarer, skarer i afgørelsens dal; thi Herrens dag er nær i afgørelsens dal. Joel 3:12–14.

Når ”hedningerne” vækkes, er ”Herrens dag nær” i Josafats dal. ”Josafat” betyder Jehovas dom; og dalen kaldes også Afgørelsens dal. Fra og med 2015 vil ”skarerne” på planeten jorden begynde at bevæge sig ind i de forskellige neg, der er beredt til hver undskyldning, som mennesker har givet for ikke at beslutte sig for at tjene Gud. Ved 11. september begyndte dommen over de levende, og i 2015 bekendtgjorde Trump, at han ville søge præsidentembedet. Ved 11. september begyndte den sildige regns første fase at falde, og den sildige regn er det, som bringer afgrøden til fuldmodenhed, og i 2015, fjorten år inde i den regn, der frembringer den modne høst, lyder Joels bog advarslen om, at når Donald Trump ”sætter Grækenlands rige i bevægelse”, eller som Joel siger, når Trump ”vækker hedningerne i 2015”, er høsten på planeten jorden begyndt at modnes.

Det er vigtigt at erkende, at den første sandhed, som nævnes i Daniel elleve, er Donald Trumps profetiske rolle. Det første rige i Bibelens profeti, som fremstilles i Daniels bog, er Babylon. Forestil dig beretningen om Babylon i Daniels bog, hvis Nebukadnezar ikke af Inspirationen var blevet anvendt til at etablere et profetisk forbillede. Det sjette rige i Bibelens profeti er ufuldstændigt uden vidnesbyrdet fra dette riges sidste hersker. Loven om den første omtale fastslår Trumps betydning som et symbol af grundlæggende vigtighed i det syn, som Daniel modtog på den toogtyvende dag efter, at han havde fastet i tre uger.

Men fyrsten over Perserriket stod mig imod i enogtyve dage; men se, Mikael, en af de fornemste fyrster, kom mig til hjælp; og jeg blev der hos Persiens konger. Nu er jeg kommet for at lade dig forstå, hvad der skal tilstøde dit folk i de sidste dage; for synet gælder endnu mange dage. Daniel 10:13, 14.

Synet i kapitel elleve illustrerer, hvad der overgår Guds folk i de sidste dage, og at Trump som De Forenede Staters leder, og derefter som De Forenede Nationers leder, er en sandhed, der har evige konsekvenser forbundet med at forstå eller ikke forstå denne sandhed. Denne sandhed var så vigtig for Gabriel at formidle til Daniel, at Daniel i vers fjorten optegner, ud fra det lys som blev givet af englen Gabriel, at det er „dit folks røvere“, som stadfæster synet. Det er umuligt korrekt at følge Donald Trumps bevægelser i profetien uden at bruge Rom som forbillede til at genkende Trumps

fodspor gennem den profetiske historie i Daniel elleve.

Trump danner som et symbol på De Forenede Stater i søndagslovens tidsperiode et billede af dyret, og derved ærer han dyret; således er det et billede af dyret og også et billede til ære for dyret. I Åbenbaringen 17 er pavedømmet den ottende, som er af de syv, og Donald Trump er den ottende præsident siden Reagan ved endens tid i 1989, men han er også den sjette, hvilket betyder, at han er den ottende, som er af de syv.

I Åbenbaringen sytten bliver Johannes i vers tre ført ud i ørkenen, hvor han ser skøgen ride på et dyr. Skøgen er af enhver større protestantisk denomination blevet identificeret som den katolske kirke, skønt de alle i de sidste dage fornægter deres grundlæggende troslærdomme. Den romerske kirke var drukken af martyrerne blod, da Johannes så hende, og hun bar titlen skøgers moder. Dette viser, at Johannes blev ført frem til 1798, hvor pavedømmet havde martyrblood på sine hænder, og nogle tidligere protestantiske kirker allerede var ved at vende tilbage til det romersk-katolske fællesskab. Fra dette udsigtspunkt så Johannes „syv konger“, hvoraf fem allerede var faldet i 1798, og ét rige bestod i 1798, og dette rige var De Forenede Stater, men et andet rige, sammensat af ti konger, skulle komme derefter; thi i 1798, hvor Johannes stod, var det syvende rige endnu ikke kommet. De ti konger hersker i den time, da søndagslovens krise står på, og de bliver enige om at give deres syvende rige til dyret fra det femte rige, som havde fået et dødssår i 1798.

Tallet „8“ repræsenterer opstandelse, og pavedømmet er den ottende, som er af de syv, når dets dødelige sår heles ved den trefoldige forening af dragen, dyret og den falske profet, som finder sted ved den snart kommende søndagslov. I 2020 stjal globalisterne valget fra Trump, og han blev dræbt på gaderne i Åbenbaringen 11. De to vidner i Åbenbaringen 11 repræsenterer de to horn på jorddyret, som begge blev dræbt i 2020. Trump er den sjette præsident siden Reagan ved endens tid i 1989; men fra og med 2024 er han også den ottende, som er af de syv foregående konger. I 2024 blev hans dødelige sår helet, og han blev samtidig den ottende, som er af de syv, i fuldkommen overensstemmelse med det profetiske symbol, som stadfæster synet. Har du ikke Rom, har du ingen mulighed for at følge bevægelserne hos billedet af Rom.

MAGA

For at forstå, hvordan Trump er Konstantin den Store, når Neros „250“ år afsluttes, eller hvordan han er Antiochos den Store i 207 f.Kr., eller hvordan han er den sidste præsident, hvis hele gyldne tidsalder-bevægelse hviler på at gøre Amerika „stort“, kræves erkendelsen af, at kapitlet først omtaler Trump og hans profetiske rolle.

Signaturen på »sandhed«, repræsenteret ved det hebraiske ord »sandhed«, som består af det hebraiske alfabets første, trettende og toogtyvende bogstav, identificerer Reagan som det første bogstav og Obama som oprørets trettende bogstav, sådan som det repræsenteres ved 2013, da den tidligere leder af Inkvisitionen blev efterfulgt af den første jesuitiske pave. Fordi inkvisitionens leder trådte tilbage, stemmer hans slutpunkt overens med den jesuitiske paves begyndelsespunkt. Denne forbindelse mellem Obamas to paver var den 13. marts 2013. Obama stemmer overens med oprørets trettende bogstav, og det toogtyvende bogstav er Trump.

Det toogtyvende tillæg begrænser en præsident til to embedsperioder, og når man betragter præsidenter med to embedsperioder, hvis perioder IKKE var sammenhængende, er der kun to. Grover Cleveland er alfa blandt præsidenter med to ikke-sammenhængende embedsperioder, og Trump er omega. Grover Cleveland var den toogtyvende præsident, og Trump, som omega i forhold til Cleveland, besidder alfa-distinktionen „22“. Cleveland og Trump repræsenterer et alfa og omega, som rummer symbolikken i det toogtyvende bogstav i det hebraiske alfabet. Der er kun to præsidenter, som havde to ikke-sammenhængende embedsperioder, og Trump er den anden af disse to. Omegaens to gange alfaens toogtyve er lig med fireogfyrre, et symbol på 1844, som er et symbol på den lukkede dør ved søndagsloven, således som det er forbilledliggjort ved den lukkede dør i 1844. Trump er den 44. distinkte person, der har været præsident, og han er præsident, når døren lukkes ved søndagsloven.

Trump er blevet forudbilledligt fremstillet ved Kyros den Store. Kyros den Store udstedte det første dekret, og Artaxerxes den Store udstedte det tredje dekret. Det første og det tredje svarer til hinanden, for Jesus fremstiller altid enden ved begyndelsen. Trump er til stede, når Neros „250“ år ender, repræsenteret ved Konstantin den Store. Ved afslutningen af de „250“ år fra 457 f.Kr. er Trump repræsenteret ved Antiochos den Store, som vendte tilbage stærkere end før i 2024 til opfyldelse af vers tretten.

For nordens konge skal vende tilbage og opstille en skare, større end den forrige, og han skal visselig komme efter nogle års forløb med en stor hær og med megen rigdom. Daniel 11:13.

Når De Forenede Stater er blevet undertvunget af Rom ved søndagsloven, bliver hvert land i verden derpå tvunget til at bøje sig for Rom.

„Fremmede nationer vil følge De Forenede Staters eksempel. Skønt hun går foran, vil den samme krise dog komme over vort folk i alle dele af verden.“ Testimonies, bind 6, 395.

De „fremmede nationer“ tvinges til at gøre det af Amerikas Forenede Stater, som påtager sig lederskabet over De Forenede Nationer ved den snart kommende søndagslov. De Forenede Nationer er de ti konger i Åbenbaringen 17, som herskes over af Akab, konge over de ti nordlige stammer, som er gift med Jezabel. Jezabels ægteskab med Akab er det ægteskab, som fuldbyrdes ved den snart kommende søndagslov. Ved søndagsloven afslutter Amerikas Forenede Stater, Daniels bog kapitel elleves herlige land og jordens dyr i Åbenbaringen tretten, sin historie som det sjette rige i Bibelens profeti. På Karmels Bjerg dræbes Ba'als 850 profeter og Asjerelundens præster, som spiste ved Jezabels bord, af Elias. Amerikas Forenede Stater dræbes ved den snart kommende søndagslov, ligesom de falske profeter blev det på Karmels Bjerg. Beretningen derfra og frem er da mellem Elias over for Akab og Jezabel, og Akab repræsenterer et tifoldigt kongerige, som styres af den, der først begik hor med Jezabel. Jezabel har til hensigt at begå hor med hvert kongerige, men Akab repræsenterer den første, der gør det, og det er Amerikas Forenede Stater, som dør på Karmels Bjerg og øjeblikkeligt bliver Jezabels første elsker. Udtrykt i Daniel elleve er det dér ved søndagsloven, at Trump fremstår som Grækenlands vældige konge, repræsenteret ved Alexander den Store.

Og en mægtig konge skal fremstå, som skal herske med stort herredømme og gøre efter sin vilje. Og når han er fremstået, skal hans rige blive knust og deles mod himlens fire vinde; men ikke tilfalde hans efterkommere, ej heller svare til det herredømme, hvormed han herskede; for hans rige skal rykkes op med rod og gives til andre end dem. Daniel 11:3, 4.

Donald Trump fremstår som De Forenede Nationers „mægtige konge“, som er repræsenteret i verset og derefter forebilledliggjort ved Alexander den Stores historie. Når han fremstår, ophører De Forenede Stater, det sjette rige i Bibelens profeti, og det syvende rige af ti konger i Åbenbaringen sytten begynder. De ti konger begynder deres syvende rige ved dér og da at blive enige om at give deres syvende rige til pavemagten, som er det ottende rige, og som er af de syv foregående riger. Deres enighed var at opfylde Guds vilje, og Hans vilje er repræsenteret linje på linje gennem sandhedens Skrifter.

Foregribende et billede på Rom

Vers fem til ni i Daniel elleve blev opfyldt gennem en profetisk historie, som fuldkomment var et forbillede på pavemagtens historie, sådan som den fremstilles i vers enogtrediven til fyrre i det samme kapitel. Historiens linje i vers fem til ni løber parallelt med historiens linje i vers enogtrediven til vers fyrre. Begge linjer identificerer en periode, hvor den magt, der repræsenterer det pavelige Rom, først overvandt tre hindringer, herskede i en periode, indtil der opstod et brutt forbund, som bragte en sydlig konge over dem og påførte dem et dødeligt sår. Jo nærmere disse to linjer studeres og sammenholdes med historien, desto mere dybtgående erkendes deres nøjagtighed. Deres nøjagtighed angår både, hvor nært de gengiver strukturen i versene, og den historie, som opfyldte versene.

Den historie, som opfyldte de fem vers, løber parallelt med og stemmer overens med den pavelige Roms historie, således som den fremstilles i vers enogtrediven til fyrre, og danner rammen for introduktionen af Antiochus den Store i vers ti til femten.

Men hans sønner skal ruste sig og samle en mængde store stridskræfter; og den ene skal visselig komme og skylle frem og trænge igennem; derpå skal han vende tilbage og ruste sig, lige til hans fæstning. Daniel 11:10.

Som en opfyldelse af vers ti sejrede Antiochos den Store helt frem til Egyptens fæstning, hvor han afsluttede felttoget for at omgruppere. Denne historie er et forbillede på Sovjetunionens sammenbrud i 1989, som det fremstilles i vers fyrre i det samme kapitel.

Og ved endetiden skal Sydens konge støde mod ham; og Nordens konge skal komme imod ham som en hvirvelvind, med vogne og med ryttere og med mange skibe; og han skal trænge ind i landene og oversvømme og fare frem. Daniel 11:40.

Udtrykket i vers ti: „skal visselig komme og oversvømme og drage igennem“ er på hebraisk identisk med vers fyrres: „han skal trænge ind i landene og oversvømme og fare videre.“ Begge vers angiver tidspunktet, hvor kongen i nord (Antiochos i vers ti og Reagan i vers fyrre) besejrer kongen i syd (Ptolemæus i vers ti og Sovjetunionen i vers fyrre). Begge angreb var gengældelse for kongen i syds forudgående sejr (Ptolemæus i vers fem til ni og Napoleon i vers fyrre). Den sydlige

konges motiv for angreb var en brudt pagt (Bernikes ægteskab i vers fem til ni og det brudte Tolentino-traktat af 1797 med Napoleon). Den profetiske struktur, som fremstilles i versene, og versenes efterfølgende opfyldelse i historien stemmer også overens med Esajas 8:8.

Og han skal drage gennem Juda; han skal skylle frem og gå over, han skal nå lige til halsen; og udbredelsen af hans vinger skal fylde dit lands bredde, o Immanuel. Esajas 8,8.

Når Esajas forudsiger, at Sankeribs hær »skal skylle ind over og gå frem«, er det atter det samme hebraiske ord som i vers ti og fyrre. Esajas angiver, hvornår Sankerib, det nordlige rige, erobrede det sydlige rige Juda, men han lod Jerusalem stå, for han nåede kun »til halsen«, ligesom Antiochos nåede til grænsen i vers ti. Sankeribs bevæggrund var, at Hizkija havde brudt traktaten med Assyrien, sådan som det fremstilles ved, at Hizkija ophørte med at betale den aftalte tribut. Den brudte traktat er anomalien i forhold til de tre parallelle vers. De involverede hver en brudt traktat, men med Ptolemæus og Napoleon var det den nordlige konge, der blev beskyldt for at have brudt traktaten. Sankerib, den nordlige konge, anklagede Hizkija for at nægte at betale den fastsatte tribut.

Og i kong Ezekias fjortende regeringsår drog Sankerib, Assyriens konge, op imod alle Judas befæstede byer og indtog dem. Og Ezekias, Judas konge, sendte bud til Assyriens konge i Lakis og lod sige: Jeg har forbrudt mig; vend bort fra mig; hvad du end pålægger mig, vil jeg bære. Og Assyriens konge pålagde Ezekias, Judas konge, tre hundrede talenter sølv og tredive talenter guld. Og Ezekias gav ham alt det sølv, som fandtes i Herrens hus og i skattene i kongens hus. 2 Kong 18:13–15.

Sankeribs nordlige hær indtog seksogfyrre judæiske byer på sin march mod Jerusalem. Det er af stor profetisk betydning, at Esajas 8,8 forbindes med vers ti og fyrre og således tilvejebringer et tredje vidne om sammenbruddet af Sovjetunionens sydlige rige i 1989. Dette sammenbrud markerer begyndelsen på en periode i vers fyrre, som er tom. Fra opfyldelsen af vers fyrre i 1989 og frem til vers fyrre-et, som repræsenterer den snart kommende søndagslov, findes der en tom periode i vers fyrre. Denne periode begynder i 1989 og ender ved søndagsloven. Vers fyrre har intet at sige om dette tidsrum, men vers fyrre kan forstås ved metodologien linje på linje.

En primær „nøgle“ til at fastslå den skjulte historie i vers fyrre er Esajas' vidnesbyrd om det nordlige riges sejrige gengældelseskrig mod det sydlige rige. Hvad enten det er Hizkijas oprør, idet han ophørte med at ære den tidligere forpligtelse til at yde „tribut“ til Assyrien, eller Bernikes tilsidesættelse af Antiochos eller Napoleons Tolentino-traktat, blev alle tre vers opfyldt af historier, der fremhæver en brudt traktat som en underliggende motivation for at angribe. Under Obamas præsidentskab, under John Kerrys udenrigsministerium, fremkaldte viceudenrigsminister Victoria Nuland en farverevolution for at vælte Ukraines regering. Fra dette tidspunkt eksisterer der to sider af ét argument om den ukrainske krig; Putin siger, at der var tale om en brudt traktat, og hans modstandere siger, at den traktat, Putin henviser til, aldrig har eksisteret i den sammenhæng, som Putin hævder. Om en traktat faktisk blev indgået og derpå brudt, eller omvendt, er uden betydning, for den profetiske beretning optegner blot en brudt traktat som motivation for krig.

Esajas 8,8 giver „nøglen“ til at se, at den nordlige konge kun erobrer op til halsen, eller op til hovedet. Denne „nøgle“ identificerer Rusland som det hoved, der blev stående tilbage efter legemets sammenbrud i 1989. Vers ottes profetiske betydning findes ikke alene i „nøglen“ til at identificere hovedet, men også i dets identifikation af „halsen“, som repræsenterer hovedet, eller hovedstaden; dette kan kun fastslås i forbindelse med et tidligere afsnit i det samme syn i Esajas 8. Dette syn begynder i kapitel syv, og i vers syv og otte defineres et hoved som en konge, eller hans rige eller hovedstaden i et rige. Jerusalem var Judas hovedstad, hvis 46 byer blev erobret af Sankeribs hær, men Sankerib lod hovedstaden Jerusalem blive stående.

For Syriens hoved er Damaskus, og Damaskus' hoved er Rezin; og om femogtresindstyve år skal Efraim være knust, så det ikke mere er et folk. Og Efraims hoved er Samaria, og Samarias hoved er Remaljas søn. Dersom I ikke vil tro, skal I visselig ikke blive bestandende. Esajas 7:8, 9.

Da Sankeribs hær kom til Jerusalems mure i 701 f.Kr., kom han op til halsen, og derved efterlod han et historisk vidnesbyrd om Rusland, som består efter sammenbruddet i 1989. Ligesom Antiochos den Store begyndte sin gengældelse mod det sydlige rige, kom han i vers ti til Egyptens grænse, men gik ikke ind. Det betydningsfulde ved Antiochos' sejr i vers ti er, at den markerer afslutningen på et militært felttog af Antiochos, som manglede et tydeligt afgrænset slag, men som repræsenterer hans arbejde med at genetablere tidligere tabt geografi. Hans erobring i vers ti repræsenterer afslutningen på flere sejre. Han afsluttede det fjerde syriske felttogs kampagne ved Rafia, som betyder „grænseland“, og Rafia var Egyptens grænse, eller „hals“. Antiochos' felttog fra 219 f.Kr. til 217 f.Kr. repræsenterer oversvømmelsen og overskridelsen af Sovjetunionens sammenbrud i 1989 frem til 1991, da kongen drog hen over landene.

Profetisk tillader Esajas 8:8, at Rusland, som halsen i Sankeribs slag, eller fæstningen i Antiokus' slag, identificeres som sydens konge i slaget ved Rafia, sådan som det fremstilles ved opfyldelsen af vers elleve. Dermed forbinder det direkte den ydre historie, repræsenteret ved dragen (sydens konge), dyret (nordens konge) og den falske profet (nordens konges stedfortrædende magt), med den indre profetiske linje, sådan som den er repræsenteret ved femogtresårsprofetien i vers syv i kapitel syv.

Profetisk set udgør betydningen af Sankeribs fremmarch mod Jerusalem et af de stærkeste profetiske vidnesbyrd om Guds magt i Skrifterne, idet Gud dér tilintetgjorde Sankeribs hær på 185.000 mand på én nat. Dagen før befandt både Eljakim og Sebna sig på Jerusalems mur, symbolerne på laodikeisk og filadelfisk adventisme, som besegles ved den lukkede dør i 1844 og den lukkede dør ved søndagsloven.

Og det skete i kong Ezekias fjortende år, at Sankerib, Assyriens konge, drog op imod alle Judas befæstede byer og indtog dem. Og Assyriens konge sendte Rabshake fra Lakis til Jerusalem til kong Ezekias med en stor hær. Og han stillede sig ved vandledningen fra den øvre dam på vejen til valkerens mark. Da gik Eljakim, Hilkijas søn, som stod over huset, ud til ham, og Shebna, skriveren, og Joah, Asafs søn, kansleren. Esajas 36:1–3.

I Esajas' bog, kapitel syv, sendes Esajas med et budskab til den ugudelige Akaz, Judas konge, det sydlige rige. Det er dette rige, som Sankerib angriber i kapitel otte, vers otte. Da Esajas møder den ugudelige kong Akaz, møder han ham „ved øvre Dams vandledning på vejen til Blegepladsen“, netop dér, hvor Rabshake blasfemer Herrens navn. Esajas lærte, at han og hans børn var tegn.

Se, jeg og de børn, som Herren har givet mig, er til tegn og varsler i Israel fra Hærskarers Herre, som bor på Zions bjerg. Esajas 8,18.

Da Esajas mødte den ugudelige kong Akaz »ved ledningen til den øvre dam på vejen til blegepladsen«, havde Esajas bragt sin søn Shearjashub med, hvilket betyder: »En rest skal vende tilbage.«

Da sagde Herren til Esajas: Gå nu ud og mød Akaz, du og din søn Searjasjub, ved enden af ledningen fra den øvre dam på vejen til valkerens mark. Esajas 7:3.

Shearjashub angiver, at det budskab, som Esajas forkyndte ved „enden af den øvre dams vandledning på vejen til valkerens mark“, er et budskab, der identificerer den rest, som vender tilbage. Denne rest er dem i Malakias' bog, som kaldes til at prøve Herren ved at vende tilbage til ham og ved at bringe tienderne tilbage til forrådshuset. De, som vender tilbage, fremstilles også af Jeremias som dem, der vender tilbage efter den første skuffelse. I kapitel syv skildrer „enden af den øvre dams vandledning på vejen til valkerens mark“ Esajas, der giver et budskab til en ugudelig sydlig konge, og i Esajas seksogtredivende handlede Eljakim, Shebna og Joah, kansleren, på Hizkijas vegne, mens Rabsake repræsenterede Sankerib.

Det første budskab ved »enden af den øvre dams vandledning på valkerens marks vej« blev forkyndt af Esajas og hans søn; det sidste budskab ved »enden af den øvre dams vandledning på valkerens marks vej« blev forkyndt af tre personer. Det første budskab var til en indre konge, og det andet var til en ydre konge. Skillelinjen er muren, som er et symbol på Guds lov, og søndagsloven, som repræsenterer fjernelsen af skillemuren mellem kirke og stat. Ved søndagsloven, eller ved muren, findes der tre symboler: Eljakim er Filadelfia, Shebna er Laodikea, og Joab, kansleren, er Sardes.

Ved søndagsloven bliver mange omstyrtet i overensstemmelse med Daniel 11,41, og disse personer er dem, der holdes ansvarlige for lyset om sabbatten på den syvende dag. De, som omstyrtes i vers 41, er laodikeiske syvendedagsadventister, og Eljakim repræsenterer Filadelfia.

Og det skal ske på den dag, at jeg vil kalde min tjener Eljakim, Hilkijas søn. Og jeg vil klæde ham i din kjortel og binde dit bælte fast om ham, og jeg vil overgive dit herredømme i hans hånd; og han skal være en fader for Jerusalems indbyggere og for Judas hus. Og nøglen til Davids hus vil jeg lægge på hans skulder; så han skal åbne, og ingen skal lukke, og han skal lukke, og ingen skal åbne. Esajas 22:20–22.

Og skriv til engelen for menigheden i Filadelfia: Dette siger han, som er hellig, han, som er sanddru, han, som har Davids nøgle, han, som åbner, så ingen lukker til, og lukker til, så ingen åbner: Jeg kender dine gerninger; se, jeg har sat foran dig en åben dør, og ingen kan lukke den til; for du har kun ringe styrke og har holdt fast ved mit ord og har ikke fornægtet mit navn. Se,

jeg vil gøre dem af Satans synagoge, som siger, at de er jøder, og ikke er det, men lyver; se, jeg vil få dem til at komme og tilbede for dine fødder og erkende, at jeg har elsket dig.
Åbenbaringen 3:7–9.

Shebna erstattes af Eliakim, og Shebna på muren repræsenterer laodikeiske syvendedagsadventister, som nægter at lade sig gavne af budskabet om den tidlige eller den sildige regn. Den tidlige regn i forbindelse med menigheden blev repræsenteret ved Esajas og restfolket, som vendte tilbage, og budskabet var rettet til en frafalden menighed, repræsenteret ved den ugudelige kong Akaz. Budskabet fra muren blev givet til en ugudelig nordens konge, som søgte at besejre Jerusalem, og det repræsenterer den sildige regn i forhold til den tidlige regn. Mens Guds menighed dømmes, drysser den tidlige eller første regn, men ved søndagsloven udgydes regnen uden mål. Budskabet til Akaz var det interne budskab; budskabet til Sankerib var eksternt. Den første røst i Åbenbaringen 18:1–3 er en gentagelse af den anden engels budskab, og den er intern. Den anden røst i Åbenbaringen atten vers fire er eksternt og er det tredje budskab. Esajas og hans søn bragte den interne anden engels budskab, og på muren med et eksternt budskab er der tre sjæle.

Eliakim er de hundrede og fireogfyrre tusind; Shebna er den laodikeiske syvendedagsadventisme, som på den tid udspyes af Herrens mund. Joab, historieskriveren, repræsenterer Guds anden hjord, som optegner historien frem til muren for at genkende Eliakims banner, når det løftes op.

Esajas 8:8 bringer budskaberne i Esajas seks til tolv ind i Daniel 11, vers 10. Derved giver det et andet vidnesbyrd om, at rigets hoved bliver stående tilbage efter angrebet. Det identificerer et argument om en brudt pagt, som anvendes til at fremprovokere et slag.

Fra Sovjetunionens sammenbrud i 1989, i vers fyrre, og indtil den snart kommende søndagslov, som er fremstillet i det næste vers, strækker der sig syvogtredive års profetisk historie, som vers fyrre intet siger om. Vers ti til femten i Daniel elleve repræsenterer den profetiske historie, som ikke behandles i vers fyrre. Den kan kun ses ved at anvende metodologien linje på linje. Hvis I ikke vil tro, skal I sandelig ikke blive stadfæstet, er den profetiske advarsel, der er knyttet til de tre vers, som beskriver 1989, og den historiske opfyldelse af vers otte i Esajas otte fremstiller en prøve for Eljakim og Shebna. Kan du se, eller er du blind?

Vers enogfyrre i Daniel elleve er den snart kommende søndagslov i De Forenede Stater, som er forbilledliggjort ved den historie, der opfyldte vers seksten.

Men han, som drager imod ham, skal gøre efter sin egen vilje, og ingen skal kunne stå sig imod ham; og han skal stå i det herlige land, som ved hans hånd skal fortæres. Daniel 11,16.

Han skal også drage ind i det herlige land, og mange lande skal blive omstyrtet; men disse skal undslippe hans hånd: Edom og Moab og de fornemste af Ammons børn. Daniel 11,41.

Den historiske opfyldelse af vers seksten og frem til vers tredive i Daniel elleve er det hedenske Roms historie. Hver profetisk linje i Daniel kapitel elleve er enten et forbillede på det hedenske, det pavelige eller det moderne Roms historie. Hver linje identificerer enten direkte en romersk historie eller er et forbillede på en fremtidig romersk historie. Hver eneste linje. De vers, der direkte henviser til den historie, som blev opfyldt af det hedenske Rom, er et forbillede på det

pavelige Rom. Sammen vidner det hedenske Rom og det pavelige Rom om det moderne Rom. Rom fastlægger synet, for fra kapitlets begyndelse til dets ende handler synet om Rom.

Jesus gjorde opmærksom på, at der var en forræder, for at hjælpe sine disciple til at tro, når Judas' forræderi blev åbenbaret.

"Da Kristus udtalte ve-råbet over Judas, havde Han også et barmhjertighedens formål med hensyn til sine disciple. Derved gav Han dem det afsluttende bevis på sit Messiasværd. 'Nu siger jeg jer det, før det sker,' sagde Han, 'for at I, når det er sket, må tro, at JEG ER.' Hvis Jesus var forblevet tavs, i tilsyneladende uvidenhed om, hvad der skulle komme over Ham, kunne disciplene have tænkt, at deres Mester ikke havde guddommelig forudviden og var blevet overrasket og forrådt i den morderiske hobes hænder. Et år tidligere havde Jesus sagt til disciplene, at Han havde udvalgt tolv, og at én var en djævel. Nu ville Hans ord til Judas, som viste, at hans forræderi var fuldt ud kendt af hans Mester, styrke Kristi sande efterfølgeres tro under Hans ydmygelse. Og når Judas var kommet til sin frygtelige ende, ville de erindre det ve-råb, som Jesus havde udtalt over forræderen." The Desire of Ages, 655.

Den 31. december 2023 begyndte Løven af Judas stamme at åbne åbenbaringen af sig selv, og den grundlæggende prøve begyndte. Prøven gjaldt, om Rom stadig var det symbol, som fastlagde synet i vers fjorten, eller om forholdene havde ændret sig. Da den første antikrist fra De Forenede Stater begyndte at regere den 8. maj 2025, var vers fjorten blevet opfyldt. Det kunne da ses, at forholdet mellem Trump og pave Leo var blevet forbilledliggjort ved Reagan og Johannes Paul II. Den ukrainske krig, som begyndte i 2014, da De Forenede Staters udenrigsministerium fremkaldte en farverevolution i Ukraine, fandt sted under Obamas præsidentskab, idet han regerede under to paver. Reagan og Johannes Paul II i vers ti, og dernæst begyndte den ukrainske krig i 2014 som repræsenteret ved vers elleves grænselandsslag, eller slaget ved Raphia. Raphia betyder "grænseland", og det gør også ordet "Ukraine". I den historie markerer Obama og to paver det andet slag af de tre slag i vers ti til femten. Dernæst vendte Trump tilbage i 2024 som opfyldelse af vers tretten. Så bliver synet i vers fjorten grundfæstet ved ankomsten af Trumps pavelige modstykke.

Det, som blev fastslået, er, at de tre kampe i vers ti til femten repræsenterer tre vejmærker, som hver især identificerer forholdet mellem Jezabel og Akab frem til Karmels Bjerg ved søndagsloven. Med Reagan var Jezabel i Samaria, skjult af en hemmelig alliance. Dernæst ophøjede Ba'al's præster og lundens profeter spiritualismen i vågen liberal katolicisme, forenet med Obamas skizofrene symbolik både som den falske profet for frafalden protestantisme og som islams falske profet, dyrkelsen af moder jord, den Franske Revolutions tøjlesløshed og anarki. Derpå vendte Trump tilbage i 2024, og det åbne forhold mellem dyret og dets billede blev gjort åbenbart i 2025. Det er 2026, og grundlagets ydre synsprøve er bestået, og vi befinder os nu i templets synsprøve.

Vers elleve blev opfyldt ved slaget ved Raphia i 217 f.Kr. og er et forbillede på den ukrainske krig, som begyndte i 2014, eskalerede i 2022 og nu står på tærsklen til at blive afsluttet. Putin vil sejre, men sejren indleder blot begyndelsen på hans undergang. Den profetiske struktur i vers elleve og dens historiske opfyldelse i Ptolemæus' sejr ved slaget ved Raphia i 217 f.Kr. som opfyldelse af

vers elleve i kapitel elleve stemmer overens med den profetiske historie om kong Uzzija. Både Ptolemæus og Uzzija var sydlige konger, hvis hjerter blev hovmodige på grund af militære sejre, men deres hovmodige hjerter førte dem begge til fald, og begges undergang er forbundet med gensidige forsøg på at frembære et offer i helligdommen i Jerusalem.

Vi vil i den næste artikel fortsætte med at betragte Putins fald, som fører ind i slaget ved Panium i vers femten.